

Kar Yerine Martı Yağıyor Pencereme

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Ocak 2022

Terk edilmiş mafya duyguların tekelinde insanlık ve tutuşan zanlar:

Kristal bir sözlük yap-bozu belki de: tutuşan eteklerine kelebeklerin konduğu soğuk bir kış güncesi. Maviden mintanı dün kalan yazımsı günlerin “yaz” emri veren Tanrının da sunumunda iken ilham sancısı.

Meyledilen bir hayal belki de öküz altında buzağı arayan imgeler ve şükre vesile göğün homurdandığı karanlığı delen kar tanelerinden medet umulası.

Meyve veren kar bulutları taşlanmıyor bilakis doğa ve şehir karla taçlanıyor ve işte pejmürde kirlerin akıp gittiği; karın üstünü örttüğü kötülükler ve kâbusla isli yolculuğunda insanoğlunun sisli düşüncelerine pergel splayan bir bilimci gibi.

Enfes bir gülüş adeta soytarı gölgelerden arınan yer gök ve masumiyetin mizacında saklı bakir kar taneleri.

Sadece d/okunmak istiyorum ve sevmeyi sevebildiğim ilk günden beri sinemde saklı iken sözcükler. Koruyucu imgeler ve göz teması kurduğum şehrin sefil martıları...

Ne yani; hava soğudu diye terk edecekleri yok sevdalı şehri gelin görün ki; denizden yana dertli beyaz gövdeli martılar ve her nasılsa sokakları mesken tutmuşlar.

Kar yağacak diye beklerken sabahın ilk ışıklarında pencereye yağın beyaz mizaçlı deniz kuşları asla ait olmadıkları kara ikliminde karaya çalınmış hayatları değil kara deliği gagalıyorlar.

Sabahın ilk ışıklarına eşlik eden ve pencereye akşamdan koyduğumuz irili ufaklı ekmeğin parçaları...

Yetmedi ara öğünde atıştırdığımız bisküvilerden de nasıplenen neşeli mizaçlı beyazın bakir sularından nemalanmış deniz kuşları.

Gökteki sandık.

Mizacında kuşların sadık kaldıkları sadece şehrin ta kendisi yoksa denizle muhatap oldukları yok bu cakalı kuşların.

Günü öğüten.

Yüreği büyüten.

Huyu değişen dünya ve tabiat ve insanlar ve m/artılar ve de evrim geçiren virüs.

Şahtık şahbaz olduk dercesine.

Şahlanmış duygulardan örülü fırkalar ve masallar ve firar eden alışkanlıklar.

Göge serdiğimiz bir örtü belki de.

Kar bulutlarında saklı çılgınlıklar ve karabasanlar değil artık önem arz eden: sadece kara basan ayakları çılğın şehrin çılğın müdavimlerinin.

Kar ve de martılar bir arada.

Kar yağsın diye beklerken martılar yağıyor devasa vücutları aslında nasıl da nazenin.

Pembe gagaları ve pembelik barındıran iri gözleri.

Rabbim...

Ne müthiş bir duygu bunu yaşamak:

Pencereye zor sığan martılarla göz göze gelmek inancın da kanatlandığı ve insanın kendini maneviyatın kollarına bıraktığı.

Önem arz eden başka bir şey yok adeta çünkü tevekkül yüklenmenin de ibaresi kutsal bir sağanağa eşlik eden kuşlar ve duygular.

Duyumsanan çok şey hiçliğirse fesat değil hasret bildiği.

Varlığa konan nice kuş nice kar tanesi.

Kar sağanağı diye alt yazı geçen haber bültenlerinden başını kaldırıp da insan bilfil karın yağmasını beklerken yağın rahmeti Yaratanın ve yaratılış amacımıza vakıf İlahi Aşkın güzelliğine sığınmak.

Dokusu.

Dokunuşu ve de.

Dokunulmazlığı evrenin dokusunda saklı notalar ve notlar.

Yaşamının güzelliği gerçi sık sık yakınıırken hayatın zorluklarından ok gibi hedefi on ikiden vuran.

Her şey çok basit aslında.

Sıradan bildiğimiz neyse sıra dışı bir kimliğe bürünüp de nasıl büyüyor insanın gözünde.

Bir evre ise mevsim.

Nevri de döndü mü insanın...

Nifak sokanları Allah'a havale edip nazı niyazı da dinmezken sevdalı duyguların ve biz insanoğlunun rızkını veren yüce Mevla nasıl da rızkını eksik etmiyor tüm canlıların.

Kar yağacak diye beklerken martılar yağıyor: pencereye ve sokağa ve denize yakın olsa da sokak ve martılar artık onlar rızklarını sokaktan ve biz şehir sakinlerinden tedarik ediyorlar elbet sadece O, "ol" dedi mi...

Hicvi yaşamının.

Hicreti duyguların.

Havsalası almazken insanın.

Hala kar yağmadı adamakıllı ama görünen o ki; bizler geri durdukça kötülüklerden ve nefisten ve zulüm sergilemekten uzağa sektikçe başımıza da taş yağmayacak sığındığımız kadar inanca ve sevgiye.

Denize hasret değil haset eden kuşların mizacı bile değişmişken ve gök gürleyip de karın yağması gecikirken.

Hala vakit varken daha çok da yolumuz varken...

Sessizliğe konuşlu bir dua ve içimizi bilen Mevla'm bizleri korusun gözetsin yeter ki ve hiçbir canlının da rızkını esirgemezken...

Martı yağıyor günlerdir pencereme kara atıfta bulunup da kar soğuşunda üşürken yeter ki üşümesin yürekler...